

Nagy Ignác, író, sz. 1810. okt. 7-én, Keszthelyen, megh. 1854. márc. 19-én, Pesten. Középiskoláit Gyöngyösön, Ujvidéken, Baján és Pécsen végezte, majd Budán befejezte 1829-ben egyetemi hallgató volt és 1831. okt. 10-én a kir. kamaránál hivatalnok lett. Megtanult franciául, angolul, olaszul, horvátul, németül és latinul. 1846-ban a Nemzeti Színház drámaíró-bizottságának tagja volt. 1849. nov. 15-én megindította a »Hölgyfutár« c. szépirodalmi lapot. Eredeti színművei közül a »Tisztújítás« c. 4 felvonásos vígjáték a legkiválóbb. Előadták 1843. aug. 5-én, Pesten, ez évben 20-szor. Az Akadémia 100 arannyal jutalmazta. Egyike volt a kor legnagyobb sikerű vígjátékainak. Egyéb munkája: »Mátrai rabló«, dr. 1835. júl. 11. »Vasorrú bábák«, vj. 3 felv. (Későbbi címe: Argyrus királyfi.) »Soroksári János«, boh. 1835. okt. 22. »Ruy Blas«, dr. 5 felv. Írta Hugo V. Bem. 1845. dec. 29. »Véletlen találkozás«, vj. 1 felv. Lotz után ford. »Mazeppa«, dr. 5 felv. Slovaczky Gyula után. Bem. 1847. dec. 8. »Mária Magdolna«, Hebbel után, 1848. aug. 15. (Nemzeti Színházban kerültek színre.)

Nagy Ignác, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1828-ban, megh. 1890. máj. 28-án, Ujpesten. Az intézetnél 29 évig működött sűgő és ügyelői minőségben. 1884-ben nyugdíjba vonult. — Leánya: N. Julcsa, népszínműénekesnő, 1869-ben végezte a színészakadémiát és ez év április havában leszerződött a budai Népszínházhoz, Molnár György igazgatóhoz. 1872-ben a Nemzeti Színházhoz szerződött, ahol ápr. 21-én a »Nagyapó«-ban volt az első fellépte. (Nagy Julcsa nővére: Nagy Erzsi, színésznő, sz. 1857-ben, megh. 1877. szept. 19-én, Bodmérön, Fehér m.)

Nagy Imre, (Dálnoki), színész, sz. 1837. nov. 4-én, Nagyváradon, megh. 1916. szept. 9-én, Alsódabason. 1860. febr. 20-án lépett színpadra, Molnár Györgynél. Mint epizódista igen kiváló volt. 1898. jan. 1-én ment nyugdíjba. Öt fia is színész volt. — Neje: Greskovits Fanni, színésznő, sz. 1843-ban, színpadra lépett 1864-ben, Latabár Endrénél. (Megh. 1880. márc. 12-én, Budapestben.)

Nagy Imre, színész, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1849. nov. 1-én, Pesten, megh. öngyilkosság folytán, 1893. szept. 5-én, u. o. Gimnázialis és kereskedelmi iskolai tanulmányai után mint kórista kezdi meg művészpályáját, azonban intenzívebben kívánta magát képezni, ezért beiratkozott a színészakadémiára, ahonnan 1870. ápr. 1-én a Nemzeti Színházhoz szerződött. Előzőleg ez év febr. 15-én mutatkozott itt be mint Álmos a »Könyves Kálmán« c. drámában. Innen kezdődik művészi élete, emelkedése, dicsősége. A csinos színpadi alakú színészből daliás termetű hős fejlődött. Mint egykorú feljegyzések tanúsítják, magas növésű termetét arányosan fejlődött szép vonalú izomzat borította, széles vállán erőteljes kifejezésű és valódi színészfény nyugodott. Domború homloka alatt mély tekintetű szemek, kissé ívelt orr és szabályos száj jellemezte arcát. Hangjának éreje és csengése mindvégig hatáskeltő tulajdonsága volt. Utolsó nagy képviselője volt a drámai hős régiebbfajta típusának, s a magyar színészetben nemzedékeken át uralkodott szavaló modornak. Valamikor az egész ország hölgyközönsége rajongott érte. 1892-ben a Nemzeti Színháznak egy budai előadásán beteg lett és azóta súlyos idegbaj jelei mutatkoztak rajta, melyből csak nehezen gyógyult ki. Sok tehetséggel űzte a festészetet is. Lakásán állandóan dolgozott kisebb-nagyobb festményeken. Koporsója felett Császár Imre és Paulay Ede mondtak búcsúbeszédet. Eltemették a ke-repesi temetőbe, a 41. tábla, I. sor, 189. sírhelyére. Színműfordítása: »Egy pohár víz«, vj. 5 felv. Pest. 1875. Életéről naplót vezetett, melyből a »Nemzet« 1893., 250. számában részleteket közölt. Főbb szerepei: Romeo, Rákóczi Ferenc, Nagy Galeotto, (Don Julian-ban), Antonius, Patricius (Coriolan), Faust, Essex gróf, Lear király, Borics (Trónkereső), Coriolanus, Hamlet, Ádám, Danton, Kepler, Bánk bán, Othello, stb. — Neje: Benza Ida, operaénekesnő. (L. o.) Házasságuk 1873. márc. 11-én volt. — Leánya: Nagy Ida (Battlay Gézané), operaénekesnő, 1911. aug. havában a berlini Komische Oper-hez szerződött; 1913. máj. 16-án fellépett a M. Kir. Operaházban, a »Parasztbecsület« Santuzza-jában.